

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201771
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215201771.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., IČO: 36 432 105, so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, v zastúpení JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, proti povinnému: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. nad X., V. XXXX/XX, o vymoženie 983,99 Eur, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 07. mája 2015, č. k. 4Er/379/2015 - 14, takto dňa 31. júla 2015

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, čo po právnej stránke odôvodnil podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p.. Dôvodil, že oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15.03.2015, doručeným exekútorškému úradu dňa 30.03.2015, domáha proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie sumy 983,99 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2009-66 zo dňa 14.04.2009. Súd sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom, so Zmluvou o úvere zo dňa 28.02.2006 (ďalej aj ako "zmluva o úvere"), Obchodnými podmienkami pre úver /verzia 2/2005/ (ďalej aj ako "obchodné podmienky") a s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Er/144/2009 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Právny predchodca oprávneného L. banka, a.s. a povinný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver (verzia 2/2005). Zmluva, ktorú jej účastníci uzavreli, má formu spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2009-66 zo dňa 14.04.2009 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 983,99 € s príslušenstvom. V konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 5Er/144/2009 bolo exekučné konanie voči povinnému vedené na podklade toho istého rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2009-66 zo dňa 14.04.2009, ktorý bol vydaný na podklade tej istej zmluvy o úvere zo dňa 28.02.2006 a Obchodných podmienok pre úver (verzia 2/2005). Uznesením tamajšieho súdu č.k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie tamajšieho súdu č.k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už skôr právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). Z ustanovení § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd

skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Exekučný súd konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č.k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013. Nakoľko uvedeným uznesením o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), a teda keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo potrebné exekučné konanie zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/, e/ O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovie, alternatívne aby uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom príslušnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Mal za to, že nemalo byť aplikované ust. § 251 ods. 4, § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie aplikovať zásadu res iudicata, keďže v exekučnom konaní súd autoritatívne nerozhoduje o hmotných právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov, t.j. nerozhoduje o existencii práva. Poukazuje na mnohé rozhodnutia Ústavného súdu SR a ostatných súdov SR.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom zo dňa 30.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie istiny vo výške 983,99 Eur, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2009-66 zo dňa 14.04.2009, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 06.05.2009 a vykonateľnosť dňa 09.05.2009.

Z obsahu pripojeného spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 5Er/144/2009 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2009-66 zo dňa 14.04.2009, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 983,99 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č. k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil vzhľadom na neprijateľný charakter rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013.

V zmysle § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa Exekučného poriadku sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolačný súd konštatuje, že zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade existencie prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky existencie nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením tunajšieho krajského

súdu č. k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013. Nakoľko uvedeným uznesením, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 5Er/144/2009-18 zo dňa 02.05.2012 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 17CoE/114/2012-31 zo dňa 20.03.2013, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách exekučného konania rozhodne súd prvého stupňa po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.